

ШЕПОТИ

АВТОР: Юлиан Табаков

Куратор: Владия Михайлова

Тихите тоналности често са гласовете на нечутите, невидените, изключените и забравените. Подобно на шепоти, те са едва различими индивидуални трептения, потъващи в множества, изчезващи в маси. Понякога идват от самите нас – като вътрешен глас сред общия шум и обстоятелствата, които движат живота извън нашите желания, воля и контрол.

Изложбата „Шепоти“ на Юлиан Табаков създава пауза, в която може да се открие лична връзка с живота. Тя е покана за оставане насаме със себе си и за прекъсване на рутината – като форма на оттегляне, но и на устояване в крехките надежди и благодарността. Проектът обединява две произведения в обща рамка, която дава заглавието на едното. **Инсталациите са създадени специално за пространството и са разположени в изложбената зала и в колонадата на прилежащия вътрешен двор.** Важен принцип в процеса на тяхното създаване е доброволното участие на различни хора и активното присъствие на посетителите.

Инсталацията „Шепоти“, дала името на изложбата, представлява мащабна визуална метафора, разгърната като картина в пространството. Тя се спуска от най-отдалечената и висока точка в дъното на залата и оформя поле от червени цветя, напомнящи макове. Визуалният език е опростен и ясен: изчистена форма, отчетлива перспектива и скулптиране чрез платно. Червеният цвят, близък до този на кръвта, усилва телесното и емоционалното въздействие, препращайки към покритите с макове трупове на загиналите във Фландърските полета през Първата световна война, описани в едноименното стихотворение на Джон Маккрей.

Инсталацията изгражда и цялостна звукова среда. Чрез интегрирани малки колони в пространството се чуват шептящи гласове на различни езици. В отделните точки на работата те се наслаждат по различен начин, а звуковата среда е в постоянно движение. Гласовете са записи на молитви, прошепнени насаме от хора с различни езици, принадлежащи към разни културни и духовни общности, които участват доброволно в създаването на произведението.

Художественият език на автора е символичен и емоционално въвлечащ. Той говори за връзките между живота и смъртта, тревогата и покоя, болката и утехата, равнината и възвисяването. Произведението създава среда, в която възниква идея за единство, което не заличава индивидуалността, а приканва към съвместно присъствие.

Нито един човек и нито една молитва не са по-значими от останалите. Чрез тях се свързваме с войници без мисия, с майки в скръб, с хора, умиращи от страх и глад, и с

безброй други човешки съдби. Отвъд образите на информационните канали остават шепотите – често по-реални от самата картина.

Този подход е близък до темите на 61-вото Международно биенале на изкуствата във Венеция. В кураторския текст покойната Койо Куох говори за потенциала на тишината, за недоминиращите гласове, за крехкото и невидимото. **Ролята на изкуството тук не е настояване или директна критика, а отваряне на пространство за размисъл като отговор на глобалната криза на доверие и смисъл.**

Втората инсталация, „Тишина“, е съобразена с архитектурата на мястото. Между колоните на вътрешния двор са опънати въжета като простори, а до тях – стари плетени кошове с парчета плат, върху които посетителите могат да напишат своя молитва и да я завържат. Произведението е вдъхновено от обичаи и ритуали, свързани със здраве, споделяне и памет. След края на биеналето молитвите ще бъдат съхранени, без да бъдат четени, за да се запази интимността на всеки участник.

И в двете произведения тишината, шепотът, неяснотата и дистанцията са изразни средства за художника – не като отказ от отговорност, а като покана за съзнателно и будно съвместно присъствие. Именно в тази етика се съдържа коментарът на проекта като размисъл за мястото на човека в света.

За френската философка Симон Вейл молитвата представлява крайна форма на внимание. Тя пише: „Вниманието, доведено до най-висшата си степен, е самата молитва.“ В свят на разпадащи се основания за съвместност и разбиране този жест придобива особена значимост. Както отбелязва Хана Арент, разрушаването на договорената между хората власт поражда насилие, а то е симптом на дълбока криза. Срещу това разпадане вниманието отваря пространство на равнопоставено присъствие, в което, както би казала Джудит Бътлър, телата, застанали едно до друго дори в мълчание, оформят общо поле на смисъл с етична и политическа плътност.

Владия Михайлова

4 354 знака

Референции:

McCrae, J. (1915). In Flanders Fields. <https://poets.org/poem/flanders-fields>

Weil, S. (1947). Gravity and Grace. New York: Routledge & Kegan Paul.

Arendt, H. (1972). On Violence. In Crises of the Republic (pp. 137–201). New York: Harcourt Brace Jovanovich.

Butler, J. (2015). Notes Toward a Performative Theory of Assembly. Cambridge, MA: Harvard University Press.

ШЕПОТИ, 2026
инсталация

Размери: 3.6 x 3.3 x 14 м

Материали:

грундирано платно без шевове, стиропор, MDF, шперплат, метал, хартия, хартиена паста, боя, лепило.

Звук:

повърхностни преобразуватели / колонии, DFPlayers, усилватели, захранване, окабеляване, изолационни материали.

ТИШИНА, 2026

сайт-специфик инсталация с вариращи размери

Ленени въжета (4/5 мм), чифт детски чорапи, текстил (лен и памук), перманентни маркери, дъсчици за писане, възглавници за сядане, плетени кошове с парчета плат.

АДАПТАЦИЯ НА ПРОСТРАНСТВОТО

13 бр. завеси 360 x 210 см всяка, промазан текстил за ролетни щори блекаут; 1 бр. светлопропусклив текстил с прихлупване; магнитни ленти и / или прътове; дифузно фолио ARRY; осветление.

WHISPERS, 2026
Installation

Dimensions: 3.6 x 3.3 x 14 m

Materials:

primed canvas without seams, polystyrene, MDF, plywood, metal, paper and paper pulp, paint, glue.

Sound:

surface transducers / speakers, DFPlayers, amplifiers, power supply, wiring, insulating materials.

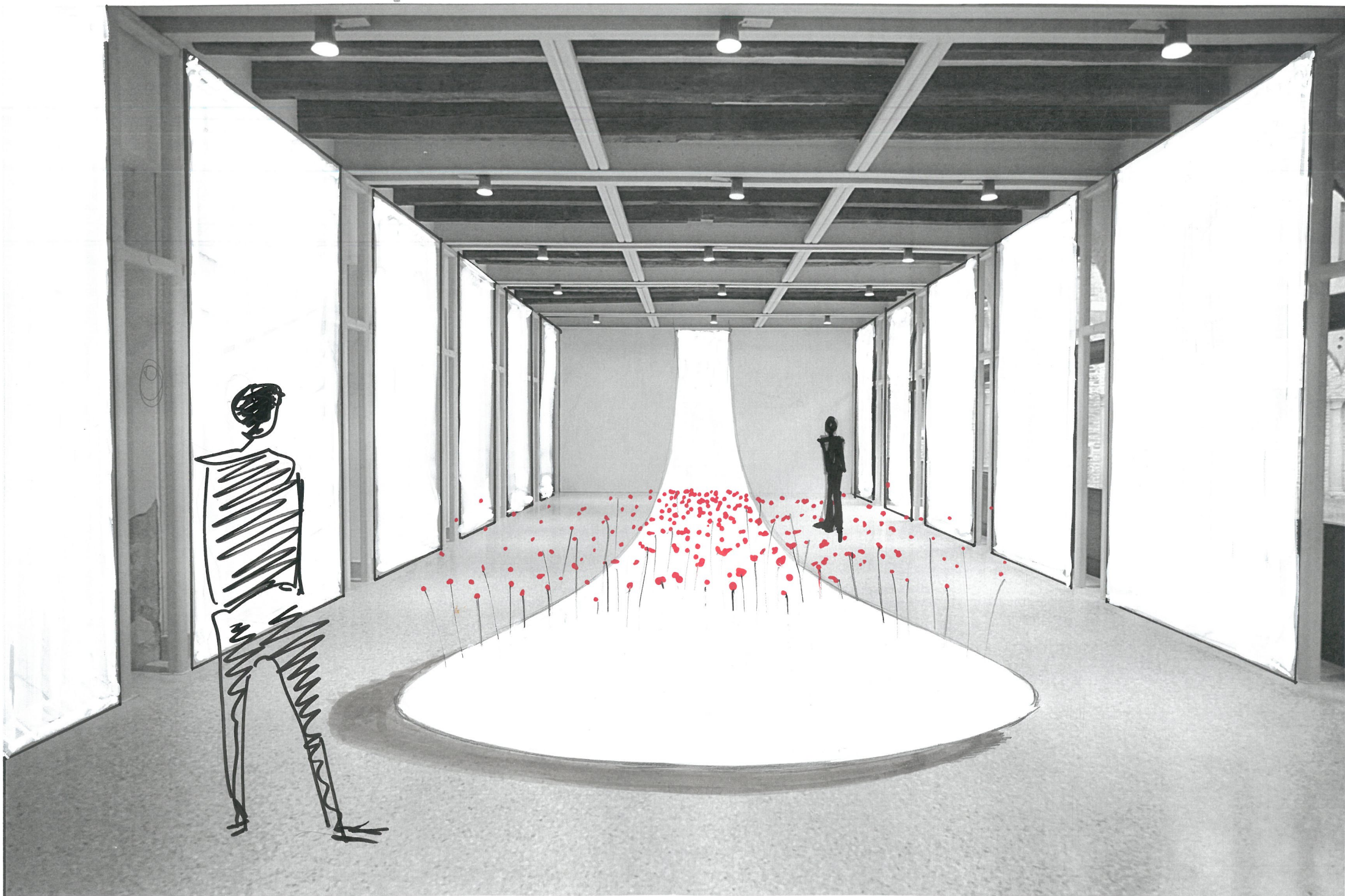
SERENITY, 2026

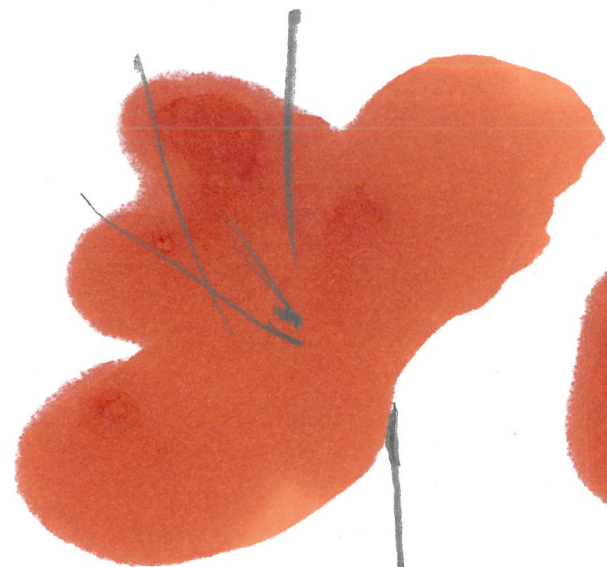
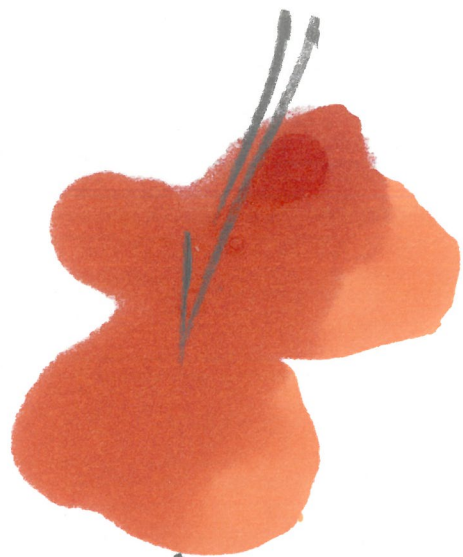
Site-specific installation with varying dimensions

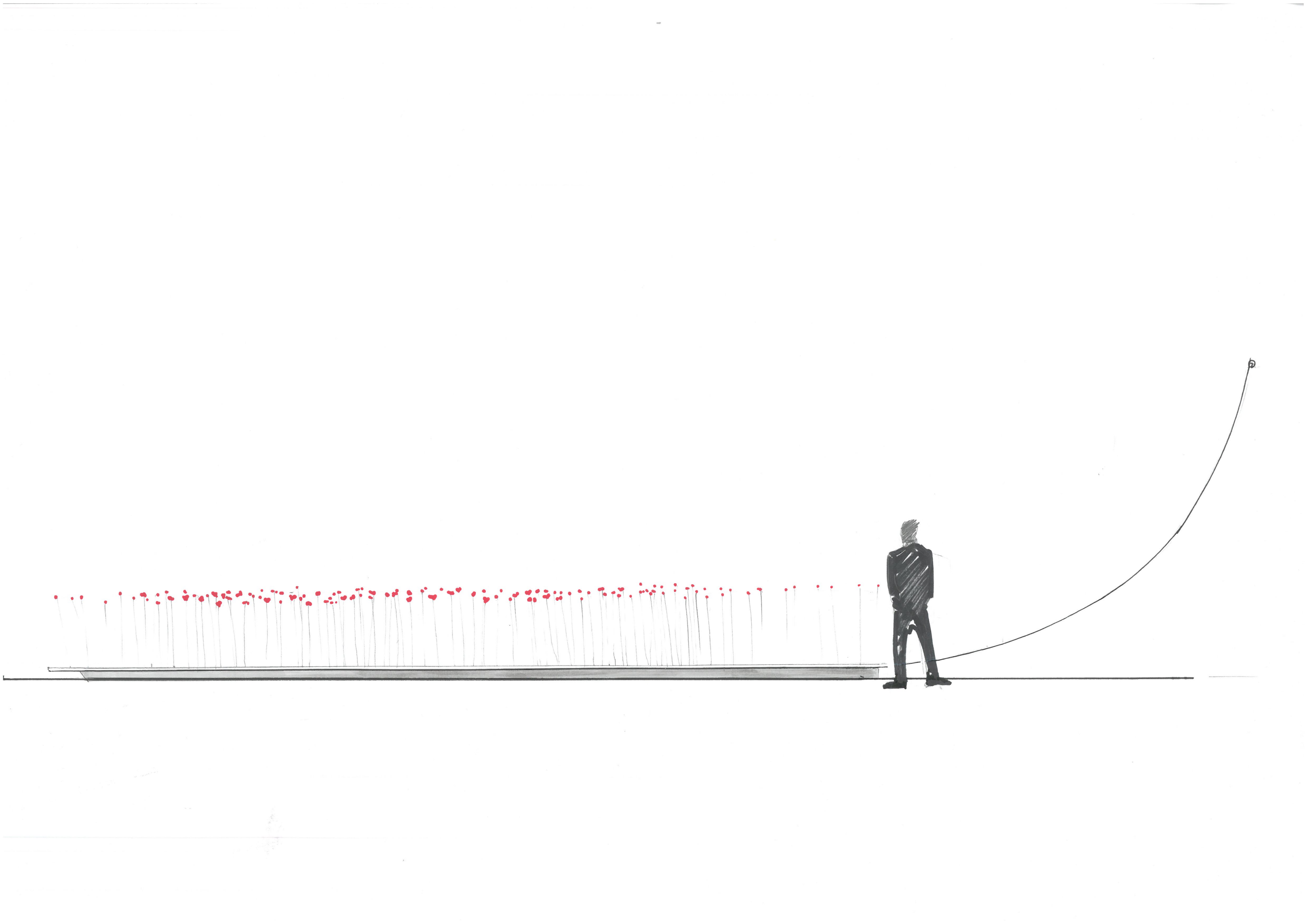
Linen ropes (4/5 mm), a pair of children's socks, textiles (linen and cotton), permanent markers, writing hand board, floor cushions, woven baskets with fabric scraps.

SPACE ADAPTATION

13 pcs. curtains 360 x 210 cm each, coated textile - blackout for roller blinds;
1 pc. light-transmitting textile with flap; magnetic strips and / or rods; ARRY diffuse foil; lighting.

Scritto nel 1914 da il fratello
di la madre del sacerdote
e vescovo Don Gigi Piccardo

DON GIGI PICCARDO

Impegnato la parte di Don Oreste
sacerdote per la cura
del popolo nel 1914. Don Gigi
è stato vescovo "Riformatore" e nel "Riformatore"
che nella "Riformazione" e nel "Riformatore"
che ancora la parte del sacerdozio in la
in Roma in la "Riformazione" e nel "Riformatore"

Es. Roma in la parte del sacerdozio
nel 1914. Don Gigi Piccardo
che ancora la parte del sacerdozio in la
in Roma in la "Riformazione" e nel "Riformatore"

Roma, 1914-1915